

BIBLIOTEKA
SHTETIT

814-1
K13

DODË KAÇAJ

Këngë
majekrahi



poezi

844-1
K13

DODË KAÇAJ

KËNGË
MAJEKRAHI

poezi



33339

SHTËPIA BOTUËSE
«NAIM FRASHËRI»

884-1
K13

DODGE KACATI

Redaktor

PERIKLI JORGONI

KËNGË
WALERKRAHI

poesi



SHTYPJA BOTUJESSE
NAJM LARASNERI

SIRENA E PARE~~ING~~ TUT' GHE

Sirena e páre e tħenit si. Ix-xim
fishkellieù nē fushen i effshatit. Ima
Dëgjuu malet. dherdħen. b'miex
me qeleshet nē qiegħi. u ngä� għejimi.

Jälvargu i-viagoni ħeve l-leviż
Małesin nē. Mädhe at-temċajex përmes.
Siċċavġi mal qe e imbarten mbiex kürriz
e vumex mbiex shiha i-dher il-thamex. Ec!

Redaktor

PERIUDI I JORNALIT

SHPATI I DIELLIT

Lart, në një shpatemali, si
në lindje latë fshatit, përgjithnjë gjithë
għendur me germa kapitale, Dgħi jidher
njerr emer i bardh: PPSH.

Germat si tē għħendura me flaké,
vezullojn ē midis malit dha qiegħiell.
Ndoshta, pikérish pēr kett għixx
i thon ē Shpati is-Diellit.

FILLIM POEME PËR KOMANIN

Këtu janë bashkuar Jugu dhe Veriu
me malin dhe lumin të ndëshen.
Këtu bëhen Drita dhë Njeriu
bashkudhëtarë të përjetshëm...

Këtu janë bashkuar Jugu dhe Veriu,
dy krahët e hekurt të Republikës.
Këtu i shëh agimet njëriu
nga maja e lartë e digës...

Jugu e kompanitës së vjetër
dhe të veshur
e qëndron me vete që nuk
kanë vajzë.

NIWETË NË DIMER KOM MILIT

Si shtrungë, e spaffund delesh
mbi blegerima i këmborët tën mëdha
udhëtojnë drëjt objeshkësh.
Kush nis grahi? e qitësuarat?

Kullofin në fushën e qilliit
gjithë vjeshtës.
Dalin erërat dhe uamjelin
shi dhe breshër. Sunt e rish aga

Befas del nga bjeshka, me bujë,
murlani si ujk
e i kthen mbrapa rrrokopujë,
në Jug.

THA THA A

Një mëngjes ato vijnë prapë
të mbushura me shi e borë.
Murlani i ndjek mbrapa
si ujk i lodhur...
Lloq i gjatë, qëndrueshme,
i lindjeve, i vitesh, i vitesh.

Kështu deri në prill, i gjatë
derisa vjen dielli. i gjatë
Murlani mbyllët
i mundur ndër shpella.

Shpella është një kështjellë e madhe
dëshirë e shpëtimi i tij.

Shpella është një kështjellë
dëshirë e shpëtimi i tij.

ENDERR

Vashë, të pashë sonte n'ëndërr,
ty si-nuse, veten dhëndër.

Syri yt, përtej velit,
hapte harkun e ylberit.

Trupi yt zambak i bardi, h
Zanë e bukur si-në përrallë,

Diku shkonim, dcrë për dorë,
mbi një fushë të bardhë dëborë.

Midis tokës edhe qiellet
hynim në folenë e diellit...

NEVJ TË KUQE NËNA

Njerëzit tanë, nái vinin pas,
na dhuronin këngë e gaz. Gjithashtu
Këngë e tyre ish e ëmbël
e na derdhej mu në zemër.

Gazi i tyre bëhej dritë
e na shkrihej bash në shpirt...

Vashë, të pashë sonte n'ëndërr,
ty si nuse, veten dhëndër.